

[Aksel Møller.]

højtærede minister har sagt ved anden lejlighed — og jeg forstår, at det også er den højtærede ministers mening ved denne lejlighed — at han vil lade det have sit forblivende ved de rente- og afdragssatser, som gennemførtes i min tid. Jeg tænker, det ærede medlem hr. Ingvard Dahl har haft et opgør med den højtærede minister i den anledning, der må være foregået indenfor parti-værelsets fire rammer, for når jeg erindrer den kritik, som den socialdemokratiske opposition førte frem mod det afdrag, som blev gennemført i min tid, kan jeg tænke mig, at det må have været med megen overvindelse, den højtærede minister nu er nået til det resultat, at det skal have sit forblivende ved de rente- og afdragssatser, som blev gennemført da. Men er det nu en rigtig betragtning? Er det rimeligt at lade det have sit forblivende derved? Hvad vil det nemlig sige? Det vil sige, at i al den tid, som går, indtil disse nye love skal træde i kraft, efter ministerens mening 1. april 1955, skal vi fortsat yde et tilskud til enhver ny bolig på mellem 800 og 1 000 kr. om året i 20 år, ganske uanset beboerens økonomiske situation.

Det, som jeg glædede mig mest over, da jeg i sin tid lyttede til den højtærede statsministers åbningstale, var netop den erkendelse, at nu måtte vi tilpasse boligstøttelovgivningen efter de synspunkter, som jeg her har fremhævet. Denne lovgivning medfører en belastning af statskassen, som de færreste mennesker gør sig anelse om. Jeg vil vurdere den nuværende belastning af statens driftsudgifter i anledning af det byggeri, som allerede har fundet sted, og som er i gang, til at være omkring 150 mill. kr. om året, og dette beløb vokser med hvert byggeri, den højtærede minister sætter i gang. Nu må den højtærede minister ikke tro, at det er min opfattelse, at der ikke skal bygges i dette land, aldeles ikke, det er min opfattelse, og deri er jeg også ganske enig med det ærede medlem hr. Lorentzen, at selvfølgelig skal der bygges, men forudsætningen for, at det kan ske med rimelige omkostninger for det offentlige, er, at der bygges til fordel for dem, der har brug for det, og ikke så meget for dem, som er i stand til at klare sig selv.

Må jeg da i de bemærkninger, den højt-

ærede minister fremsatte om sammenhængen mellem landets økonomiske politik og boligstøttelovgivningen, tillade mig at spore en erkendelse af, at nu er man også klar over, at vi ikke kan fortsætte med den vældige belastning af det offentliges udgifter på dette område? Spørgsmålet er så, hvor længe man vil blive ved, om man vil blive ved et år frem i tiden, som den højtærede minister har foreslået, uden nogen forandringer. Det ligger i den højtærede ministers hånd uden nogen som helst skade for byggeriet allerede i morgen, om man vil, at foretage visse forandringer her. Jeg henleder opmærksomheden på, at den almindelige rente har vist en faldende tendens siden den 22. september, da diskontoen blev nedsat. Jeg ville ikke betragte det som noget urimeligt slag imod nogen, om det byggeri, som sættes i gang fremover, i hvert fald det byggeri, som endnu kun er på projekteringsstadiet, fik pålagt en forhøjelse på ½ pct., og det er ikke for mig afgørende, om det blev af afdrag eller af renten. Det forekommer mig, at den højtærede minister må være enig med mig i, at efter at dette rentefald er sporet, tillader situationen, at statens byrder lemper noget, uden at byggeriet derfor behøver at lide skade.

Jeg forstår endvidere, at den højtærede minister har opgivet teorien om at vende tilbage til 1950-huslejen. Lå det indenfor hans tanke, skulle han straks være begyndt med at lade det afdrag, som jeg havde fået gennemført, bortfalde igen. Den højtærede ministers erklæring andetsteds om, at han ville lade det blive ved det, der var sket, peger også i retning af, at tanken om at nå ned til 1950-niveauet er opgivet. Men det vil ikke komme til at berøre det niveau, huslejen i nybyggeriet nu er nået op på, hvis man for det fremtidige byggeri foretager den korrektion, som svarer til de ændrede rentebetingelser, og som i nogen grad vil bidrage til, at det offentlige aflastes. Hertil kunne man så føje, at byggeomkostningerne har vist en faldende tendens, og at også det tillader en regulering nu i favør af det offentlige.

Jeg henleder den højtærede ministers opmærksomhed på, at der også udenfor den politiske verden er gennemført en meget lang række værdifulde analyser af disse problemer. Den højtærede minister vil vide, at